

Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова

Інститут математики, економіки і механіки

Кафедра диференціальної і спеціальної психології

Дипломна робота

бакалавра

(освітньо-кваліфікаційний рівень)

на тему: **«ПСИХОЛОГІЧНІ ПРИЧИНИ СОРОМ'ЯЗЛИВОСТІ»**

«PSYCHOLOGICAL REASONS OF SHYNESS»

Виконав студент 4 курсу денної форми навчання
напряму підготовки **6.030102** «Психологія»

Казаков Станіслав Олександрович

Керівник: кандидат психологічних наук, доцент кафедри
диференціальної і спеціальної психології,

Кононенко Оксана Іванівна _____

Рецензент: кандидат психологічних наук, доцент кафедри
загальної психології та психології розвитку особистості,

Крюкова Марина Анатоліївна

Рекомендовано до захисту:

Протокол засідання кафедри

№ __ від __.__.20__ р.

Захищено на засіданні ДЕК № __

протокол № __ від __.__.20__ р.

Оцінка _____ / _____ / _____
(за національною шкалою, шкалою ECTS, бали)

Завідувач кафедри

Голова ДЕК

_____ Родіна Н.В.

(підпис)

_____ Родіна Н.В.

(підпис)

Одеса – 2017

ЗМІСТ

ВСТУП		3
РОЗДІЛ 1	РОЗДІЛ. ПРОБЛЕМИ СОРОМ'ЯЗЛИВОСТІ В СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ	6
1.1.	Сором'язливість як психологічний феномен	6
1.2.	Фактори які визначають сором'язливість	15
1.3.	Прояви сором'язливості особистості	20
	Висновки до першого розділу	26
РОЗДІЛ 2	ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПРИЧИН СОРОМ'ЯЗЛИВОСТІ	28
2.1	Організація та методи дослідження	28
2.2	Аналіз результатів дослідження психологічних причин сором'язливості	33
2.2.1.	Результати дослідження психологічних причин сором'язливості	33
2.2.2.	Результати дослідження вікових особливостей сором'язливої особистості	36
2.2.3.	Аналіз впливу соціального оточення на самооцінку і сором'язливість особистості	48
	Висновки до другого розділу	51
	ВИСНОВКИ	53
	СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	55
	ДОДАТКИ	59

ВСТУП

Актуальність дослідження обумовлена тим, що проблема сором'язливості сягає своїм корінням в дитинство і супроводжує сором'язливу людину все життя.

Сором'язливість може проявлятися у з самого раннього віку. З точки зору психології, це дуже складний феномен, в основі якого лежить багато особистісних проблем і особливостей. Сором'язливість може бути душевним недугом, який калічить людину не менше, ніж найважча хвороба тіла. Її наслідки можуть бути гнітючими: сором'язливість перешкоджає тому, щоб зустрічатися з новими людьми, заводити друзів і отримувати задоволення від потенційно приємного досвіду; вона утримує людину від того, щоб висловлювати свою думку і відстоювати свої права; сором'язливість не дає іншим людям можливість позитивно оцінити особисті гідності сором'язливої людини; вона посилює надмірну зосередженість на собі і своїй поведінці; сором'язливість заважає ясно мислити і ефективно спілкуватися; сором'язливість, як правило, супроводжується негативними переживаннями, такими як почуття самотності, тривоги або суму». В якомусь зі своїх різноманітних проявів проблема сором'язливості може тихо вторгатися в життя кожного з нас. Щоб цьому запобігти, ми повинні зрозуміти її природу, і тим самим допомогти сором'язливим зруйнувати свою внутрішню «в'язницю» і повернути собі свободу мови, дії, людських контактів.

На зовнішньому рівні сором'язливість в основному проявляється в спілкуванні. Чоловіку важко контактувати з іншими, бути в центрі компанії, розмовляти, коли його слухає велика кількість людей, виступати перед іншими. Сама думка про те, що він зараз приверне до себе увагу, йому неприємна.

У навчальних закладах сором'язливість може стати коренем безлічі проблем. Під час занять, де спілкування тримається не на монолозі викладача, а на двосторонньому контакті, активною стороною часто повинен

виступати саме студент. Всі предмети в тій чи іншій мірі припускають усні виступи, а для гуманітарних предметів це основна форма спілкування викладача зі студентами.

Сором'язливість людини в процесі навчання, з одного боку, може послужити перешкодою для якісного засвоєння матеріалу: сором'язливість, будучи високим емоційним напруженням, блокує різні розумові процеси, негативно впливає на пам'ять. З іншого боку, сором'язливість завдає шкоди психоемоційному здоров'ю: для сором'язливого чоловіка виступ перед аудиторією - стрес, який, в свою чергу, може привести до виникнення у людини різного роду страхів.

Особливо яскраво сором'язливість проявляється в підлітковому віці. Соромливому підлітку важче спілкуватися з однолітками, часто вони самі уникають контакту з іншими людьми. Вони постійно відчують якийсь неспокій і вважають себе гірше інших. Сором'язливі часто коливаються в прийнятті рішень, не проявляють ініціативи, не затверджують і не захищають себе. Що в подальшому може зіграти вирішальну роль у влаштуванні на роботу, створенні сім'ї таї взагалі, житті.

Актуальність дослідження зумовила вибір теми дослідження:

«Психологічні причини сором'язливості».

Мета дослідження – виявити та емпірично дослідити психологічні причини сором'язливості.

Завдання дослідження:

1. Теоретичний аналіз літератури з проблеми психологічних причин сором'язливої особистості ;
2. Розглянути психологічні особливості сором'язливої особистості ;
3. Виявити психологічні причини сором'язливості.

Об'єкт дослідження – сором'язливість особистості.

Предмет дослідження – психологічні причини сором'язливої особистості.

Методи дослідження. З метою вирішення поставлених дослідницьких завдань та для забезпечення об'єктивності дослідження психологічних причин сором'язливості, в роботі використана низка методів, а саме:

а) теоретичні - метод теоретичного аналізу та узагальнення наукових першоджерел за досліджуваною проблематикою;

б) емпіричні - метод психодіагностичного обстеження, методи математичної обробки емпіричних даних - метод порівняльного аналізу отриманих результатів, метод математичної статистики (t-критерій Стьюдента, критерій нормальності Колмогорова-Смірнова).

Для статистичної обробки даних відібрані комп'ютерні програми: Statistica, Microsoft Office Excel.

Метод психолого-діагностичного обстеження включав в себе ряд психодіагностичних методик, спрямованих на дослідження причин сором'язливості.

1. Методика «Шкала психологічного благополуччя Ріфф»;
2. Методика «П'ятифакторний особистісний опитувальник »;
3. Методика «Мотивація успіху і боязнь невдачі»;
4. Методика «Стенфордський тест на сором'язливість».

База дослідження. Емпіричне дослідження було проведено на базі Одеського Національного Університету ім.І.І.Мечникова. У дослідженні брали участь 60 осіб, віком від 17 до 22 років, 30 з яких 17– річні, та 30 осіб 21 та 22–річні.

Структура роботи: робота складається із: 2 розділів, висновків, списку використаної літератури, таблиць, графіків, додатків. Загальний об'єм –64,з них основного тексту – 54, список використаної літератури - 46 джерел.

ВИСНОВКИ

1. На основі проведеного теоретичного аналізу літератури з проблеми психологічних причин сором'язливості особистості. Було виявлено дві протилежних теорії стосовно походження сором'язливості. Представники першої вважають, що сором'язливість слід розглядати як біологічно обумовлену межу, пов'язану зі збудливістю нервової системи. Сором'язливість людини відрізняється особливою чутливістю і високою збудливістю нервової системи, яка особливо вразлива до соціального стресу. В той час, як представники другої вважають, що людина являє собою продукт того, чому вона навчилася. Вона застосовує ті дії, які винагороджуються, і утримується від тих, які спричиняють негативні наслідки. Згідно цієї теорії, сором'язливість являє собою придбану реакцію страху на соціальні стимули.

2. Розглянувши психологічні особливості сором'язливої особистості, можна сказати, що сором'язливість слід розглядати як процес, як стан і як властивості особистості. Сором'язливість по різному проявляється у людей в залежності від віку та професії, може посилюватись і слабшати, має свої характеристики і певну імпульсивність. Як стан, сором'язливість супроводжується порушенням вегетативної та психомоторної сфери, мовленнєвої діяльності, емоційно-вольових, розумових процесів, рядом специфічних змін самосвідомості, що характеризують загальний стан нервово-психічної напруженості.

Як властивість сором'язливість пов'язана з переживанням психологічного дискомфорту, стабільними труднощами у встановленні контактів, зниженими адаптивністю і самоповагою, підвищеною сензитивністю при соціальній взаємодії. Вона часто входить у синдром особистісних властивостей, що знижують рівень соціальної взаємодії та успішність. Сором'язливість може бути короткочасним проявом і постійною особистісною рисою. Вікова (підліткова і юнацька) сором'язливість виникає

в період активного засвоєння соціального досвіду, нових соціальних ролей, формування статевої позиції, підвищення суб'єктивної значності спілкування з представниками протилежної статі. Вікову і ситуативну сором'язливість слід розглядати як соціальну сором'язливість тому, що причинами її виникнення можуть бути різноманітні соціальні фактори. Вона піддається корекції аж до повного подолання при сприятливому збігу обставин: вдалий шлюб, професійний успіх, фізичне і нервово-психічне здоров'я тощо. Особистісна сором'язливість зазвичай має у генезисі, як біологічну схильність, так і несприятливий соціальний вплив.

3. За результатами дослідження психологічних причин сором'язливості, нами було виявлено, що більшість студентів відчують сором'язливість через недостатню впевненість в собі, власну недосконалість, страх близьких стосунків. Серед студентів першого курсу переважають число сором'язливих осіб. Це можна пояснити тим, що це люди, для яких є новим їх соціальне оточення, вони тільки нещодавно стали учасниками своєї студентської групи, більшість із них прибуло на навчання з інших міст і проживає у гуртожитках і вся організація навчального процесу є для них незнайомою і потребує адаптації, на відмінну від студентів четвертого курсу. У студентів четвертого курсу низький рівень сором'язливості через те, що вони успішно адаптувалися до нового соціального середовища, мають тенденцію до мотивації на успіх, мають високий рівень позитивних відносин з оточуючими та емоційної стійкості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Адлер А. Воспитание детей. Взаимодействие полов / А. Адлер. Издательство «Феникс», 1997г.– 416с.
2. Адлер А. Понять природу человека / А. Адлер. ГУМАНИТАРНОЕ АГЕНСТВО «АКАДЕМИЧЕСКИЙ ПРОЕКТ» СПб.: 1997г. – 81с.
3. Баранов А.А. Детские болезни/А.А.Баранов. Учебник. – М.: ГЭОТАР-МЕД, 2002:.–880с.
4. БиикДж.У. Тренинг преодоления социофобии/Дж.У.Биик. Изд-во Института Психотерапии, 2003. – 226 с.
5. Бодалева А.А. В мире подростка / А.А. Бодалева. М.: Медицина, 1980. – 252с.
6. Бретт Д. Застенчивость // Жила-была девочка, похожая на тебя / Д.Бретт. Независимая фирма "Класс", 1996. –95с.
7. Ван ден Брук. Руководство для детей, у которых трудные родители / М. Ван ден Брук. СПб., Светлячок – Речь, 2001.–160с.
8. Галигузова Л.Н. Застенчивый ребёнок// Дошкольное воспитание / Л.Н. Галигузова. – 2000. –120с.
9. Галигузова Л.Н. Межличностные отношения ребёнка от рождения до 7 лет / Л.Н. Галигузова. М., Воронеж, 2001.–240с.
10. Григорьева О. В. Разработка коррекционной программы для снижения застенчивости подростков / Григорьева О. В. Обухова С. Г. 2015. №6. С.339-340.
11. Зимбардо Ф. Застенчивость, что это такое и как с ней бороться / Ф. Зимбардо. СПб.: Питер: Питер-пресс, 1995. 2005.–96с.
12. Зимбардо Ф. Застенчивость / Ф.Зимбардо. СПб: перевод Степанов С. 1991. –280с.
13. Зимбардо Ф. Застенчивость: Что это такое и как с ней справляться: Исследования проведены в сотрудничестве с П.А. Пилконисом / Ф.Зимбардл. СПб.: Питер: Питер-пресс, 1995.–256с.

14. Зимбардо Ф. Как побороть застенчивость/Ф.Зимбардо.М.: АЛЬПИНА ПАБЛИШЕР, 2013. – 304 с.
15. Зимбардо Ф. Застенчивый ребенок / Ф.Зимбардо. с англ. Е. Долинской. - М.: АСТАстрель, 2005. 302с.
16. Изард К.Э. Психология эмоций/К.Э. Изард. Перев. с англ. – СПб: Издательство «Питер», 1999.–464с.
17. Ильин Е.П. Психология общения и межличностных отношений/ Е.П. Ильин. СПб.: Питер,2013.–576с.
18. Каменева Г. Н. Гендерная идентичность как социокультурная детерминанта застенчивости / Г.Н. Каменева. Вестник РУДН. Серия: Психология и педагогика. 2014. №2. С.50-54
19. Катаева Л.И. Работа психолога с застенчивыми детьми / Л.И.Катаева. – М, 2004.–56с.
20. КибзунА.И. Теория вероятностей и математическая статистика. Базовый курс с примерами и задачами / А.И.Кибзун. Е.Р.Горяинова. А.В.Наумов. Сиротин А.Н. Учебн.пособие.–М.:ФИЗМАТЛИТ, 2002.–224 с.
21. Клейберг Ю. А. Психология девиантного поведения / Ю.А.Клейберг. Учеб.пособие для вузов. - М., 2001. – 429 с.
22. Кон И. С. Психология юношеского возраста (Проблемы формирования личности)/И.С.Кон. Учебное пособие для студентов пединститутов. - М.: Просвещение, 1979. –175 с.
23. Кононенко О.І. Специфіка емоційно – оцінного ставлення до себе на 17 році життя /О.І. Кононенко //Вісник Одеського національного університету. Психологія. Том 15. Випуск 9. 2010р.С.62-70.
24. Кононенко О.І. Психологічні аспекти впливу сімейного фактору на формування перфекціонізму особистості / О.І. Кононенко // Вісник Одеського національного університету імені. І.І. Мечникова.–Серія: Психологія.–Т.20,Вип.1(35). – Одеса: Вид-во ОНУ імені І.І.Мечникова, 2015.–С.64-71.

25. Кондратьева (Чечулина) К. С. Психолого-педагогическая коррекция застенчивости учащихся старших классов в условиях специально организованного обучения/К.С. Кондратьева. М. 2012. №1. С.40-46.
26. Кондратьева К. С. Психологический анализ феномена застенчивости /К.С. Кондратьева. Екатеринбург.2009. №9. С.266-274.
27. Краснова Л.В. Психологические особенности застенчивости на этапе ранней юности/Л.В. Краснова. Ростов –на – Дону, 2007.–165с.
28. Краснова Л.В. Психосоциальные функции застенчивости/Л.В.Краснова. Вестник АГУ–2006. №1. С.177-179.
29. Краснова Л. В.Психологический анализ феномена застенчивости/Л. В. Краснова. Л. А.Торохина .М. 2005. №1. С.122-124 .
30. Кулагина И.Ю. Возрастная психология: Полный жизненный цикл развития человека/ И.Ю.Кулагина. В.Н.Коллюцкий. Учеб.пособие для вузов. – М2001.– 278 с.
31. Куницына В. Н. Межличностное общение/В.Н.Куницына. Н.В.Казарринова. В.М.Погольша. СПб.: Питер, 2001.–345с.
32. Кэттелл Р.Б. Описание и измерение личности / Р.Б.Кэттелл. 1946г.–436с.
33. НемовР.С. Психология: Учеб.для студ. Высш. пед. учеб. Заведений /Р.С.Немов. М.: Гуманит. Изд. Центр ВЛАДОС,2001. – Кн.2: Психология образования. –608 с.
34. Никитина И. В. Социальная тревожность: содержание понятия и основные направления изучения/ И.В.Никитина. А.Б.Холмогорова. М. –2010. №1. С.80-85.
35. Ральникова И. А. Застенчивость: проектирование жизненных перспектив на юношеском этапе социализации/И.А.Ральникова. Известия АлтГУ. 2011. №2-2. С.59-63.
36. Реан А. А.Психология подростка/ А.А.Реан. СПб.,2003. - 456 с.
37. Реан А.А. Психология человека от рождения до смерти/А.А.Реан. СПб.: Прайм-Еврознак, 2002 – 656 с.

38. Семенюк Л.М. Психологические особенности агрессивного поведения подростков и его коррекции/Л.М.Семенюк. Учебное пособие. М.: Московский психолого-социальный институт: Флинта, 1998.–96с.
39. Сидоренко Є.В. Методи математичної обробки в психології/Є.В.Сидоренко. СПб.: ООО «Речь», 2000. – 350 с.
40. Сикорский И.А. Физиогномика/ И.А.Сикорский. М.: «Профит Стайл», 2011 .–224с.
41. Смирнова Е.О. Детская психология/Е.О.Смирнова. М.: Изд-во РОУ, 2003. – 368 с.
42. Уткина И.М. Основные дидактические положения психологической коррекции застенчивости / И.М. Уткина. XXI век: ЧЕЛОВЕК. ОБЩЕСТВО. НАУКА: Сб. науч. статей / Под общ.ред. проф. О.Ю. Ефремова / Вып. 4. СПб.: Астерион, 2008.– С.100-105.
43. Уткина И.М. Субъектный подход в исследовании проблемы коммуникативной компетентности у застенчивых подростков 10-12 лет / И.М. Уткина. Н.В. Шингаева. XXI век: ЧЕЛОВЕК. ОБЩЕСТВО. НАУКА: Сб. науч. статей / Под общ.ред. проф. О.Ю. Ефремова/ Вып. 4. СПб.: Астераон, 2008. – 257с.
44. Френкин Р.Е. Мотивация поведения / Р.Е.Френкин. СПб.: Астерион, 2003. – 644с.
45. Шевеленкова Т.Д. Психологическое благополучие личности (обзор основных концепций и методика исследований)/ Психологическая диагностика / Т.Д.Шеверенко. П.П. Фесенко. М. – 2005г. – 165 с.
46. Эльконин Б.Д. Психология развития / Б.Д.Эльконин. Учеб. пособие для студ.вузов - М.: Академия, 2001. – 416 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

**Результати за методикою
«Шкала психологічного благополуччя Ріфф»
респондентів 1 курсу**

№ анкети	Шкали						
	Позитивні відносини	Автономія	Управління середовищем	Особистісне зростання	Цілі в житті	Само-прийняття	Психологічне благополуччя
1	36	36	50	60	60	49	318
2	44	56	50	55	48	41	294
3	70	61	60	69	51	59	370
4	63	58	57	66	68	66	378
5	49	40	47	56	33	48	273
6	70	38	44	57	44	16	269
7	37	60	63	70	68	66	364
8	29	51	54	63	32	55	284
9	69	48	45	58	36	45	301
10	33	62	61	70	27	62	315
11	64	53	49	62	35	16	279
12	38	42	42	23	42	19	206
13	68	61	53	70	66	66	384
14	55	59	57	70	62	63	366
15	51	46	46	18	41	29	231
16	67	60	62	70	64	62	385
17	53	49	43	34	34	50	263
18	69	44	60	69	29	63	334
19	57	39	44	25	54	60	279
20	65	41	63	68	68	66	371
21	41	52	59	70	39	61	320
22	32	40	50	63	30	30	245
23	68	61	46	69	63	61	368
24	29	52	54	63	51	42	291
25	67	43	41	28	33	51	263
26	70	59	60	67	65	53	384
27	66	47	48	59	48	44	312
28	65	57	58	65	67	65	377
29	63	45	40	30	57	31	266
30	47	54	52	61	25	24	263

**Результати за методикою
«Шкала психологічного благополуччя Ріфф»
респондентів 4 курсу**

№ анкети	Шкали						
	Позитивні відносини	Автономія	Управління середовищем	Особистісне зростання	Цілі в житті	Самоприйняття	Психологічне благополуччя
1	64	56	58	70	63	66	377
2	70	58	39	68	65	64	364
3	70	60	60	66	67	62	385
4	65	29	55	50	59	60	318
5	66	62	49	62	68	59	366
6	59	62	63	69	68	66	387
7	67	59	63	61	64	66	380
8	38	39	47	60	61	49	294
9	68	57	61	67	63	63	379
10	61	56	56	65	62	65	366
11	69	27	48	58	49	62	313
12	54	58	59	69	65	64	369
13	70	50	45	59	52	66	342
14	46	49	42	57	49	55	298
15	70	61	58	70	66	63	388
16	64	59	61	65	67	61	377
17	65	32	51	56	55	59	318
18	59	54	60	66	64	64	367
19	63	56	57	68	63	65	372
20	49	28	33	55	59	57	281
21	66	58	60	66	65	62	377
22	67	60	62	68	67	60	384
23	68	21	51	52	60	47	299
24	42	62	63	70	68	59	364
25	65	33	51	54	57	61	321
26	64	61	61	65	68	30	349
27	63	39	39	53	44	57	295
28	70	48	45	51	32	52	180
29	69	59	59	67	66	63	383
30	59	57	57	69	64	65	371

**Аналіз відповідей респондентів 1 курсу за методикою
«П'ятифакторний особистісний опитувальник»**

№ анкети	Фактори				
	I	II	III	IV	V
1	62	50	57	32	65
2	24	73	36	30	71
3	71	57	74	45	16
4	20	7	32	53	46
5	43	27	42	22	40
6	61	60	36	63	58
7	48	71	62	58	59
8	70	73	67	68	74
9	23	15	39	47	19
10	44	30	33	39	42
11	43	51	28	32	73
12	59	42	29	24	71
13	68	33	55	74	68
14	47	31	60	22	70
15	19	18	9	5	2
16	70	9	39	15	22
17	59	27	22	71	43
18	61	55	39	46	45
19	39	64	55	37	59
20	59	43	40	39	50
21	38	46	35	33	47
22	35	62	56	27	64
23	34	16	36	36	23
24	38	38	70	21	26
25	37	29	52	19	29
26	68	64	35	57	59
27	59	43	40	59	30
28	64	46	25	33	37
29	74	62	6	27	64
30	27	25	15	36	31

**Аналіз відповідей респондентів 4 курсу за методикою
«П'ятифакторний особистісний опитувальник»**

№ анкети	Фактори				
	I	II	III	IV	V
1	22	50	57	32	15
2	34	73	66	30	21
3	31	57	74	45	16
4	20	57	52	53	46
5	43	27	42	52	40
6	61	60	66	63	58
7	48	71	62	58	59
8	70	73	67	68	34
9	23	55	39	47	19
10	44	30	53	59	42
11	43	51	58	72	33
12	29	42	69	54	71
13	68	33	55	74	68
14	37	31	60	42	30
15	19	18	59	56	2
16	70	9	59	55	22
17	59	27	52	71	23
18	61	55	39	46	45
19	39	64	55	57	59
20	59	43	40	49	30
21	38	46	55	63	47
22	35	62	56	57	64
23	34	16	36	36	23
24	38	38	70	21	26
25	37	29	52	69	29
26	68	64	55	57	29
27	59	43	40	59	30
28	64	46	25	33	37
29	74	62	46	27	64
30	27	25	65	36	31

**Аналіз відповідей респондентів 1 курсу за методикою
«Мотивація успіху і боязнь невдачі»**

№ анкети	К-сть отриманих балів	Домінуюча мотиваційна тенденція
1	16	Мотивація на успіх
2	2	Мотивація на невдачу
3	10	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
4	7	Мотивація на невдачу
5	5	Мотивація на невдачу
6	19	Мотивація на успіх
7	11	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
8	17	Мотивація на успіх
9	11	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
10	6	Мотивація на невдачу
11	4	Мотивація на невдачу
12	3	Мотивація на невдачу
13	2	Мотивація на невдачу
14	10	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
15	20	Мотивація на успіх
16	11	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
17	3	Мотивація на невдачу
18	19	Мотивація на успіх
19	3	Мотивація на невдачу
20	18	Мотивація на успіх
21	2	Мотивація на невдачу
22	10	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
23	18	Мотивація на успіх
24	11	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
25	3	Мотивація на невдачу
26	6	Мотивація на невдачу
27	16	Мотивація на успіх
28	18	Мотивація на успіх
29	4	Мотивація на невдачу
30	4	Мотивація на невдачу

**Аналіз відповідей респондентів 4курсу за методикою
«Мотивація успіху і боязнь невдачі»**

№ анкети	К-сть отриманих балів	Домінуюча мотиваційна тенденція
1	16	Мотивація на успіх
2	17	Мотивація на успіх
3	16	Мотивація на успіх
4	5	Мотивація на невдачу
5	16	Мотивація на успіх
6	17	Мотивація на успіх
7	10	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
8	16	Мотивація на успіх
9	11	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
10	16	Мотивація на успіх
11	4	Мотивація на невдачу
12	3	Мотивація на невдачу
13	16	Мотивація на успіх
14	10	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
15	20	Мотивація на успіх
16	16	Мотивація на успіх
17	3	Мотивація на невдачу
18	19	Мотивація на успіх
19	3	Мотивація на невдачу
20	18	Мотивація на успіх
21	16	Мотивація на успіх
22	10	Домінуюча мотиваційна тенденція не виявлена
23	18	Мотивація на успіх
24	16	Мотивація на успіх
25	3	Мотивація на невдачу
26	1	Мотивація на невдачу
27	16	Мотивація на успіх
28	18	Мотивація на успіх
29	4	Мотивація на невдачу
30	16	Мотивація на успіх